

Mặt Thật của Lãnh Tụ Cộng Sản Fidel Castro

Nguyễn thị Cỏ May

Hoa Kỳ và Cuba muốn bình thường hóa bang giao, chấm dứt thời gian dài hai nước láng giềng thù địch, đưa Cuba từng bước tiến tới nền dân chủ và kinh tế tự do, là một biến cố vô cùng quan trọng.

Tiếp theo, một quyển sách viết về đời sống thật của vị cựu lãnh tụ Fidel Castro, phơi bày những điều mà trước giờ dấu diếm mọi người nhằm dựng lên huyền thoại một “ nhà cách mạng cộng sản suốt đời sống cần kiệm, liêm chính, chí công, vô tư ”. Đó là quyển “ *Đời sống dấu kín của Fidel Castro* ” (Michel Lafon, Paris xuất bản) do Ông Juan Reinaldo Sanchez, người cận vệ của Fidel Castro suốt 17 năm dài, kể lại những bí mật nhà nước và vô số những chuyện về đời sống thật của vị Lãnh

tụ Maximo mà từ trước tới giờ chưa từng được tiết lộ. Mọi thứ chung quanh Castro đều được dấu nệm, từ ngôi làng ma nơi huấn luyện quân du kích đến từ năm châu cho tới gia tài khổng lồ của ông, gồm vô số bất động sản, hòn đảo thần tiên mà người dân cu-ba không thể biết, tiền lấy riêng từ ngân sách nhà nước, ... Castro có 9 người con với 5 người đàn bà. Về điểm này, ít ra Fidel Castro lương thiện hơn Hồ Chí Minh vạn lần. Phải chăng vì vậy mà Hồ Chí Minh, rồi Nguyễn Minh Triết, đã chịu khó “*thức canh cho cu ba ngủ*”?

Theo tiết lộ của người cựu cận vệ, Fidel Castro là một người độc tài khật khùng, trùm gián điệp ngoại hạng, đồng lõa trong những vụ buôn bán bạch phiến, ...

Cu-ba và Hoa Kỳ

Năm 1959, Cu-ba làm cách mạng cộng sản. Hoa Kỳ vẫn giữ thái độ trung lập. Nhưng năm sau, quan hệ giữa hai nước xuống cấp. Cu-ba tịch thu các doanh nghiệp của Hoa Kỳ ở Cu-ba. Phản ứng, Hoa Kỳ không mua đường của Cu-ba nữa. Tháng 4/1961, Hoa Kỳ phong tỏa Vịnh Con Heo nhưng thất bại. Trước phong tỏa, hai nước giữ quan hệ khá thân thiện. Nhiều người dân Hoa Kỳ qua Cu-ba sinh sống vì ở đó đời sống rẻ. Trong lúc đó, Cu-ba muốn dựa vào Hoa Kỳ là một cường quốc thế giới. Đến khi hai nước trở thành thù địch, Hoa Kỳ ghi Cu-ba vào danh sách nước ủng hộ khủng bố. Khi trở thành quốc gia khủng bố hay ủng hộ khủng bố, có thể bị Hoa Kỳ trừng phạt hoặc tấn công khi cần.

Ngày 17/12/2014, hai nước đồng thanh lên tiếng muốn nối lại mối bang giao. Chánh quyền Obama cho phép bỏ biện pháp hạn chế du lịch. Nhưng về việc bỏ cấm vận, Huê kỳ phải thông qua một thủ tục phức tạp. Liên khi Cu-ba và Huê kỳ sưởi ấm lại mối quan hệ, TT Pháp, Ông Hollande, vội bay qua thăm viếng Cu-ba, nhắc lại mối tình “ *môi hở răng lạnh* ” giữa hai nước, trong LHQ, Pháp luôn luôn ủng hộ Cu-ba. Những nhà đầu tư pháp bắt đầu dòm ngó qua bên kia Đại Tây dương.

Đời sống dấu kín của lãnh tụ

Người cộng sản nào cũng tạo riêng cho mình một đời sống trước công chúng với những nét vô cùng đạo đức như sống đơn giản, vì mọi người, quên bản thân mình. Những nét này để làm bộc lộ “ *Đạo đức cách mạng* ” nhằm mê hoặc dân chúng. Ngày nay, ở Pháp, những người của Đảng Xã hội (chủ nghĩa) còn không ngần ngại lớn tiếng rêu rao “ *Xã hội chủ nghĩa là cấp tiến. Vì vậy mà chúng tôi tranh đấu cho đất nước theo đường lối xã hội chủ nghĩa* ”. Ông Hollande từng tuyên bố “ *Tôi ghét nhà giàu. Tôi ghét tiền!* ”. Nhưng ông lại là người “ *khá* ” hơn đại đa số dân pháp. Ở cương vị Tổng thống, ông biết hưởng thụ khá sành sỏi. Không riêng gì ông, mà cánh xã hội của ông nên dân chúng pháp mới gọi đó là những “ *người xã hội chủ nghĩa Caviar* ” (Trưởng giả)!

Nhưng không ai có thể qua mặt “ *Bác Hồ* ” về **ngón nghề điểm xạo** của lãnh tụ. Về mặt quan hệ với đàn bà, bác là thứ “ *già không bố, nhỏ không tha* ” nhưng bác **hèn** là không bao giờ dám nhận những mối quan hệ ái ân đó. Cả đảng cộng sản ở Hà nội cũng đồng lõa che đậy lấy được cho bác.

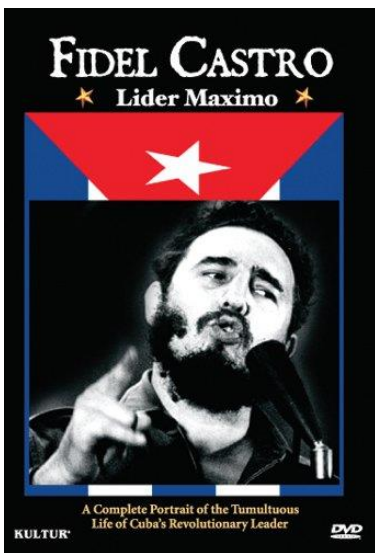
Một chi tiết điểm vặt của bác nhưng được tuyên truyền thổi phồng trở thành một đức tính cần kiem. Bác luôn luôn hút thuốc thơm Philip Morris hoặc Craven “A”, cả trong chiến khu hay vùng Việt Bắc. Nhưng khi mời khách, nhứt là khách ngoại quốc, bác móc trong túi ra bao thuốc rê hoặc thuốc đen để thấy bác “ *sống với nhân dân* ” vốn nghèo. Bác đi dép râu, chỉ đi giày khi nào nhân dân cả nước đều được đi giày!

Một lần đi về vùng quê thăm nông dân, bác cố ý đi vào vũng nước để cán bộ điện ảnh quay phim “ bác lội nước với nông dân ” trong lúc đó, trên đường đi không thiếu chỗ khô ráo. Cán bộ nhận thấy “ đoạn phim này thiếu giá trị thông tin ” nên tắt máy. Sau đó bị phê bình.

Bác lội xuống ruộng cấy lúa với nông dân, vừa hỏi:

- Ruộng này của ai đây?
- Ruộng của đảng ạ. , nông dân trả lời
- Không phải. Ruộng của nông dân. Bà con hãy lo chăm sóc cho lúa tốt, thu hoạch thật nhiều. Nghe chưa.

Riêng Lider Maximo

Ông Juan Reinaldo Sanchez làm cận vệ cho Castro suốt 17 năm vừa kể lại đời sống riêng tư thầm kín của ông ấy. Lời kể do ký giả Axel Gylden ghi lại, được nhà xuất bản Michel Lafon ở Pháp, xuất bản. Ông trước đây muốn nghỉ hưu và muốn qua Huê kỳ sanh sống, liền bị cho vào tù. Theo ông, không có người dân cu-ba nào có ý nghĩ rằng lãnh tụ tối cao của họ lại có một đời sống chẳng những xa hoa, mà phải nói đúng là đời sống của vua chúa thời xưa. Người dân không thể mơ mà hình dung được. Trái ngược hoàn toàn với những hi sinh mà lãnh tụ luôn luôn đòi hỏi ở người dân.

Nói về đời tư, Fidel Castro luôn luôn nói ông hoàn toàn không có tài sản gì cả, ngoài “ cái chòi của người đánh cá ” trên bờ biển. Thật ra “ Cái chòi của người đánh cá ” đó là cả một cơ ngơi thượng hạng vận dụng đủ mọi thứ tiếp liệu khổng lồ để quan sát và bảo trì.

Từ năm 1961, Fidel Castro chiếm hữu riêng hòn đảo Cayo Piedra cách phía Nam Vịnh Con Heo 15 km. Đúng là một hòn đảo như cảnh thần tiên trong truyện cổ tích. Ở phía Tây, Castro cho xây một cầu tàu dài 60 m. Ở phía dưới nhà là bãi cát nhỏ mịn. Để cho du thuyền Aquarama của ông dài 27 m và 2 thủy đỉnh có thể vào đậu sát nhà, Castro cho đào một con kênh dài 1 km. Cayo Piedra trở thành một nơi có đời sống sang trọng nhờ có một nhà hàng nổi dài 15 m với bar và grill dành làm barbecues. Ở đây, người ta và trẻ con có thể ngắm những con rùa bơi lội. Nếu muốn nướng hoặc rang muối, cũng rất tiện.

Castro thích bắn cá dưới biển. Ông lặn rất giỏi, không cần bình hơi và có thể lặn sâu dưới 10 m dễ dàng vì người ông có lồng ngực vạm vỡ, cao 1,91, nặng 95 kg. Trên bờ, ông thích môn bóng rổ và săn vịt trời. Ông tới đảo bằng du thuyền lộng lẫy. Khách được mời tới đảo với ông chỉ vài người chọn lựa.

Ngoài những nhà cửa lớn tại Thủ đô La Havane và vườn tược, nông trại, Castro còn có riêng một bệnh viện đầy đủ trang thiết bị tối tân để phục vụ sức khỏe cho ông và gia đình.

Castro và gia đình đông người ăn uống hằng ngày giống như ăn ở nhà hàng. Mỗi người chọn món ăn, thức uống riêng theo sở thích của mình. Bữa ăn dọn ra bàn lớn ở nhà. Mọi người cùng ăn chung. Bữa ăn do hai người bếp làm. Bà quản gia coi sóc sinh hoạt trong nhà. Tối, bà lo ghi thực đơn cho cả nhà cho ngày hôm sau gồm 3 bữa ăn: điểm tâm, ăn trưa và ăn tối.

Ông không bao giờ đi đâu mà không có mười cận vệ, trong số đó có 2 người sẵn sàng để hiến máu cho ông.

Juan Reinaldo Sanchez khai ra “ Suốt gần 20 năm dài, ông sống với Castro nhiều hơn là với gia đình riêng của ông. Castro là một thứ “ Ông Trời ”! Ông phải nuốt những lời nói của Castro, tin những điều ông ấy nói ra, theo sát bên ông ấy ở khắp nơi và sẵn sàng chết cho ông ấy”. Sau này, Juan Reinaldo Sanchez mới vỡ lẽ ra “ Xứ

Cu-ba thật sự là tài sản riêng của Castro như đất đai của địa chủ hồi thế kỷ XIX vậy” Những người chung quanh Castro, cả nhân viên giữ an ninh cho ông, tất cả đều bị thường xuyên theo dõi, nghe lén. Căn văn phòng của ông là phòng thám âm tất cả mọi cuộc nói chuyện, với tướng lãnh, với nhân viên chánh phủ, với khách ngoại quốc. Cách đó mười thước là phòng họp Nội các và họp đảng cộng sản cu-ba chung. Trên tường gắn đầy máy thu thanh và thu hình để không một lời nói, một cử chỉ nào có thể thoát khỏi kiểm soát. Ở Cu-ba, phải nói không có ai hay điều gì thoát khỏi kiểm soát. Cả các khách sạn cũng đều có trang bị máy móc tình báo điện tử.

Ngày 13 tháng 8 hằng năm là sinh nhật của Castro. Ông thích cùng với đội bảo vệ an ninh gặp nhau trong căn cứ quân sự để ăn uống mừng sinh nhật. Thường dịp này không có vợ con tới. Họ nướng một con cừu. Mọi người ăn bằng tay, không dùng dao, nĩa, đĩa như bình thường.

Thêm một điều đáng ghi nhận về đời tư của Castro là trong số mười lăm cận vệ, có vài người được tuyển dụng không vì tài giỏi võ nghệ, hay thiện xạ, mà chỉ nhờ có nhân dạng giống lãnh tụ mà thôi. Một cách đánh lạc hướng thông tin ở đối phương có ý đồ xấu.

Ở nước cộng sản, người dân sống cơ cực và tánh mạng như trên đe, dưới búa. Nhưng lãnh tụ hay đảng viên luôn luôn sống sung sướng và quyền uy tuyệt đối. Phải chăng vì vậy chỉ có người dân muốn đổi đời, người cộng sản thì chết sống phải bám chặt cái ghế đã chiếm được. Đảng còn, họ còn. Đảng mất, họ chết không đất chôn.

Về hiện tình Việt Nam, có lập luận rằng Nguyễn Tấn Dũng đang đấu đá để tóm thâu quyền hành. Một khi quyền hành đã nắm vững, Dũng sẽ tuyên bố thay đổi dân chủ và đi theo Huê kỳ.

Chuyên chỉ có thể xảy ra khi Dũng bị binh tâm thần! Mà Dũng bị binh chưa?

Nguyễn thị Cò May